

## KÚRIA

*Bfv.II.562/2014/11.szám*

*A Kúria Budapesten, a 2014. év november hó 13. napján tartott tanácsülésen meghozta a következő*

*v é g z é s t :*

*A közokirat-hamisítás büntette miatt I.rendű terhelt és társai ellen indított büntetőügyben I. rendű, II. rendű, III. rendű, és IV. rendű terheltek védőjének felülvizsgálati indítványát elbírálva a Dunaújvárosi Járásbíróság 12.B.189/2012/14. számú ítéletét és a Székesfehérvári Törvényszék mint másodfokú bíróság 1.Bf.131/2013/5. számú végzését hatályában fenntartja.*

*A végzés ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye, s ebben az ügyben sem az indítvány előterjesztője, sem azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.*

*I n d o k o l á s*

*I.*

*A Dunaújvárosi Járásbíróság a 2013. április 9. napján megtartott tárgyaláson kihirdetett 12.B.189/2012/14. számú ítéletében négy terhelt ügyét bírálta el. Közülük I. rendű terheltet bűnösnek mondta ki 3 rendbeli közokirat-hamisítás büntetettében [1978. évi IV. törvény 274. § (1) bekezdés c) pont] és ezért őt 2 év időtartamra próbára bocsátotta. A II. rendű és III. rendű terhelteket bűnösnek mondta ki 1-1 rendbeli bűnsegédként elkövetett közokirat-hamisítás*

büntetőben [1978. évi IV. törvény 274. § (1) bekezdés c) pont] és ezért őket egyénenként 1 év időtartamra próbára bocsátotta. A IV. rendű terheltet bűnösnek mondta ki 3 rendbeli bűnsegédként elkövetett közokirat-hamisítás büntetőben [1978. évi IV. törvény 274. § (1) bekezdés c) pont] és ezért őt 1 év időtartamra próbára bocsátotta. Egyetemlegesen kötelezte I. rendű, II. rendű és III. rendű terhelteket 65.151 forint büntügyi költség megfizetésére.

A járásbíróóság ítélete ellen a terheltek és védőjük által felmentésért bejelentett fellebbezés alapján másodfokon eljáró Székesfehérvári Törvényszék a 2013. december 4. napján megtartott tanácsülésen meghozott 1.Bf.131/2013/5. számú végzésével a járásbíróóság ítéletét helybenhagyta.

A Dunaújvárosi Járásbíróóság első fokú ítéletében a következő történeti tényállást rögzítette:

Az I. rendű terhelt a K-i Polgármesteri Hivatal alkalmazottjaként dolgozott 2010-ben és rossz viszonyban állt S B polgármesterrel.

A I. rendű terhelt 2010. szeptemberében megkérte kolléganőjét, K K-t, hogy családjával együtt bejelentkezhessen K K élettársának, IV. rendű terheltnek a résztulajdonát képező - de életvitelszerűen annak édesanyja által lakott - családi házába. K K tolmácsolta a kérést élettársa felé.

2010. szeptember 30-án I. rendű terhelt állandó lakcím változás iránti kérelmet terjesztett elő a K-i önkormányzatnál. Új lakcímként a K, K. u. szám alatti címet jelölve meg. A kérelemül szolgáló adatlapot ő töltötte ki, szállásadóként IV. rendű terhelt írta alá, majd e kérelmet I. rendű terhelt nyújtotta be az önkormányzatnál.

Az I. rendű terhelt ezt követően lánya, II. rendű terhelt és férje, III. rendű terhelt nevére szóló, újabb két állandó lakcím változást bejelentő adatlapot töltött ki, amit bejelentőként II. rendű és III. rendű terheltek, míg szállásadóként IV. rendű terhelt írtak alá. Az adatlapokat I. rendű terhelt 2010. október 1-jén nyújtotta be a k-i önkormányzathoz.

A K-i Polgármesteri Hivatal a három bejelentő lapot az Országos Személyiadat és Lakcímnyilvántartó Hivatalba továbbította és az új állandó lakcímek a közhiteles nyilvántartásba bejegyzésre kerültek. 2010. október 3-án önkormányzati választást tartottak Kisapostagon.

2010. október 13-án újabb állandó lakcím változtatás iránti kérelmet nyújtott be I-II. és III. rendű terhelt, melyben új címként eredeti, d-i címeiket jelölték meg: I. rendű terhelt a , u. , em. , míg II. rendű terhelt és III. rendű terhelt a , u. . fsz. . számot.

Az I. rendű, II. rendű és III. rendű terheltek a fenti időszakban megszakítás nélkül a D, u. . fsz. . szám alatt laktak életvitelszerűen és egyetlen napot sem töltöttek a . u. . szám alatti lakcímen. A IV. rendű terhelte annak ellenére írta alá a bejelentkező adatlapokat szállásadóként, hogy tudomása volt arról, hogy az adatlapokat be fogják nyújtani a nyilvántartóhoz, de az I-II. és III. rendű terheltek nem költöznek majd be a kisapostagi címre.

A Székesfehérvári Törvényszék másodfokú végzésében e tényállást mindenben megalapozottnak jelölte meg, és az első fokú ítéletet e tényállás alapulvétele mellett bírálta felül.

II.

A bíróság jogerős ügydöntő határozata ellen az I. rendű, II. rendű, III. rendű és IV. rendű terheltek védője terjesztett elő felülvizsgálati indítványt, amelyben azt sérelmezte, hogy az ügyben törvényellenes módon jogellenesen beszerzett bizonyítékok alapján került sor a nyomozás elrendelésére. A Kúria Bfv.I.393/2013/16. számú végzésére hivatkozva a két ügy azonos megítélését tartotta szükségesnek, márpedig a hivatkozott ügy felmentéssel zárult. Hivatkozott a lakcímbejelentéssel kapcsolatos jogi szabályozás nem egyértelmű voltára és utalt a cselekmény tényállásszerű megvalósulása esetére is a társadalomra veszélyesség hiányára. Kifogásolta a terheltek egyetemleges kötelezését a bűnügyi költség megfizetésére, mivel az az írásszakértői vélemény beszerzéséből fakadt, azonban annak beszerzése szükségtelen volt. Minderre tekintettel a védő a terheltek bűncselekmény hiányában történő felmentését indítványozta, annak megállapítása mellett, hogy a felmerült bűnügyi költséget az állam viseli.

A Legfőbb Ügyészség a BF.725/2014/1. számú átiratában a védő felülvizsgálati indítványát alaptalannak jelölte meg, és a felülvizsgálati indítvánnyal támadott határozat hatályában fenntartását indítványozta. Az átiratban kifejtettek szerint I. rendű, II. rendű és III. rendű terheltek soha nem tartózkodtak az állandóként bejelentett k-i címen, IV. rendű terhelte pedig szállásadóként a körülményekkel tisztában volt. A terheltek közreműködésével valótlán adat került bejegyzésre közhiteles nyilvántartásba. A terheltek cselekményének társadalomra veszélyessége fennáll, ekként bűnösségük megállapítása és cselekményük minősítése az anyagi jogi szabályokkal összhangban áll.

A felülvizsgálati eljárásnak nem tárgya a vádemelést megelőző nyomozati szak vizsgálata, miként a bűnügyi költség viselése tárgyában hozott rendelkezés sem, ezért az ezzel kapcsolatos kifogások érdemi vizsgálata a törvényben kizárt.

A terheltek védőjének felülvizsgálati indítványa alapján a Kúria a Be. 420. §-ának (1) bekezdése szerint tanácsüléSEN eljárva, a Be. 423. §-ának (4) és (5) bekezdése szerinti terjedelemben bírálta felül a támadott határozatot. E szerint a felülbírálat a hivatalból vizsgálándó - a Be. 416. § (1) bekezdésének c) pontjában felsorolt - eljárási szabálysértésekre, és a védő által hivatkozott felülvizsgálati okokra terjedt ki.

A Kúria a megjelölt körbe eső ún. abszolút eljárási szabálysértést nem észlelt.

A védő által felsorakoztatott felülvizsgálati érveket érintően meg kellett állapítani, hogy azok némelyike tekintetében a büntetőeljárási törvény érdemi felülvizsgálatra nem ad lehetőséget.

Az eljárási törvény rendszerében ugyanis a felülvizsgálat rendkívüli jogorvoslat, mely kizárólag a törvényben meghatározott okokból megengedett. A felülvizsgálat okait a Be. 416. §-ának (1) bekezdése sorolja fel és az itt megjelölt felülvizsgálati okok köre nem bővíthető. A felülvizsgálati okok tükrében rögzíthető, hogy a felülvizsgálati eljárás tárgya kizárólag a jogerős ügYdöntő határozat és az annak alapját képező bírósági eljárás, ekként a felülvizsgálat az ügyészi vádemelést megelőző szakra nem terjed ki. Ebből fakadóan a védő nem törvényes felülvizsgálati okra hivatkozott, amikor a nyomozati szak egyes aktusait kifogásolta. Ugyancsak nem volt vizsgálható érdemben a védőnek a bűnügyi költség viseléséről szóló rendelkezést érintő kifogása sem, mivel e körben a felülvizsgálat lehetőségét a Be. 416. § (4) bekezdésének c) pontja kizárja, mert a bűnügyi költséget érintő esetleges törvénysértő rendelkezés a Be. 578. §-a szerinti különleges eljárásban korrigálható.

E kifogások törvényben kizárt voltára tekintettel a Kúria a felülvizsgálati indítványnak kizárólag a terheltek bűnösségének megállapítását sérelmező érveit vizsgálta érdemben, e körben viszont a felülvizsgálati indítványt alaptalannak találta.

A Be. 416. § (1) bekezdésének a) pontja szerint szerint a bíróság jogerős ügYdöntő határozata ellen felülvizsgálatnak van helye, ha a terheltek bűnösségének megállapítására a büntető anyagi jog szabályainak megsértése miatt került sor.

A védő e felülvizsgálati okot elsődlegesen a Kúria Bfv.I.393/2013/16. számú határozatára alapította, mely ügY a terhelte felmentésével zárult és amely a védő álláspontja szerint a jelen eljárás tárgyát képező üggyel oly mértékben hasonlatos, hogy a jelen üggyben is irányadó.

A Kúria a védőnek ezzel az álláspontjával nem értett egyet. Azt

állapította meg, hogy a jogerős határozat álláspontja a terheltek büntetőjogi felelőssége tekintetében a büntető anyagi jog szabályaival maradéktalanul összhangban áll. A Dunaújvárosi Járásbíróság az első fokú ítéletének az indokolásában a szükséges körben felvázolta azt a jogszabályi környezetet, amelyben a terheltek cselekménye értékelendő, és amely alapján a terheltek bűnössége egyértelműen megállapítandó. Az 1978. évi IV. törvény 274. § (1) bekezdésének c) pontja, a polgárok személyadatainak és lakcímének nyilvántartásáról szóló 1992. évi LXVI. törvény és az annak végrehajtásáról szóló 146/1993. (X.26.) Korm. rendelet ismertetett rendelkezései, valamint az adott körben kialakított bírói gyakorlat rögzítése maradéktalanul helytálló, az e körben kifejtett érvekkel a Kúria egyetértett.

A védő felülvizsgálati indítványában felhívott, a Kúria Bfv.I.393/2013/16. számú határozatát érintő észrevételeivel már az első fokú ítélet ellen bejelentett fellebbezéseket elbíráló Székesfehérvári Törvényszék is foglalkozott, és a két ügy alapját képező történéseket eltérőnek minősítette. A Kúria ezzel az állásponttal is egyetértett, és a maga részéről még fokozottabban utal a két ügy eltéréseire. A hivatkozott ügy terheltje a magyar nyelvet rosszul beszélő személy volt, aki a bejelentkezést a polgármester, a jegyző, a jogi végzettségű igazgatási előadó és saját ügyvédje közreműködése mellett intézte. A jelen ügy terheltjei tekintetében ezen körülmények egyike sem áll fenn. Miként a másodfokon eljáró bíróság is kiemelte, a hivatkozott ügy irányadó tényállása szerint ott a terheltek volt beköltözési szándéka eredetileg, és az említett határozat kifejezetten rögzíti, hogy az eset eltérő megítélését eredményezhetné, ha az irányadó tényállás azt tartalmazná, hogy a terheltek nem is állt szándékában az ingatlanba beköltözés és szándékosan tévesztette meg a bejelentkezésben közreműködőket. Ebből következően a két ügy releváns körülményei oly mértékben eltérőek, hogy az azonos megítélés igényét alaptalannak kell tekinteni.

Nem értett egyet a Kúria a védőnek a cselekmény társadalomra veszélyességének hiányára hivatkozásával sem. Maga a védő utalt felülvizsgálati indítványában arra, hogy a terheltek „...a lakcímváltoztatással nem hiúsítottak meg hatósági eljárást az elérhetőség megakadályozása érdekében, nem igényeltek anyagi támogatásokat a lakcímváltozással érintett új lakcímükön, csupán más helyen gyakorolták választójogukat a lakcímváltozás következtében”. Nos, ez utóbbi körülmény, a törvényi rendelkezések kijátszásának célzata, már önmagában kizárja a társadalomra veszélyesség hiányának megállapítását.

A kifejtettekre figyelemmel a Kúria a védő felülvizsgálati indítványának nem adott helyt, és a Be. 426. §-a alapján a felülvizsgálati indítvánnyal megtámadott határozatot hatályában

*fenntartotta.*

*A Kúria határozata elleni fellebbezést a Be. 3. §-ának (4) bekezdése, a felülvizsgálatot pedig a 416. §-a (4) bekezdésének a b) pontja zárja ki.*

*A Be. 418. §-ának (3) bekezdése szerint minden jogosult csak egy ízben nyújthat be felülvizsgálati indítványt, kivéve, ha az újabb felülvizsgálati indítvány benyújtása a 416. § (1) bekezdésének e) vagy g) pontján alapul. A Be. 421. §-ának (3) bekezdése pedig úgy rendelkezik, hogy az ugyanazon jogosult által ismételten előterjesztett, illetőleg a korábbival azonos tartalommal ismételten előterjesztett indítvány elutasítására vonatkozó határozat hozatalát a Kúria mellőzheti.*

*Budapest, 2014. november 13.*

*Dr. Molnár Gábor Miklós s.k. a tanács elnöke, Dr. Kiss Sándor s.k.  
előadó bíró, Dr. Katona Sándor s.k. bíró*

*A kiadmány hitelélül:*

*bírósági ügyintéző  
NYM*